NN 88/2018 (3.10.2018.), Presuda Upravnog suda u Rijeci broj: 10 UsI-319/18-20 od 21. rujna 2018.

UPRAVNI SUD U RIJECI

1746

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirače, u upravnom sporu tužitelja Tomislava Luketića iz Ogulina, Vrtače 27, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupaju službene osobe Ivana Bikić i Ana Šubat Perković, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP – Hrvatska pošta d. d., Zagreb, Jurišićeva 13, radi rješavanja spora između korisnika poštanskih usluga i davatelja poštanskih usluga, 21. rujna 2018.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti klasa: UP/I-344-08/17-02/55, urbroj: 376-04-18-7 od 12. veljače 2018.

Obrazloženje

Odlukom hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/17-02/55, urbroj: 376-04-18-7 od 12. veljače 2018., odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga Tomislava Luketića s davateljem poštanskih usluga HP – Hrvatskom poštom d. d., Zagreb, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljanja ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: RC179818159HR.

Tužitelj je ovom Sudu pravodobno podnio tužbu kojom osporava zakonitost odluke tuženika, te u bitnome navodi da ZPU i Opći uvjeti HP-a nigdje ne pojašnjavaju što se podrazumijeva pod pojmom »pismeno« i da samo ZUP u članku 164. kaže »… primjenjuju propise o uredskom poslovanju…«, a prema Uredbi o uredskom poslovanju, da se u članku 4. alineja 6 kaže da je pismeno podnesak ili akt, a podnesci da su pismena koja stranka upućuje tijelu javne vlasti, da se u Odluci površno tumači pojam »pismeno« i uslijed toga da se površno tumači članak 9. Općih uvjeta HP-a i da tuženik u odgovoru pismenima smatra samo komunikaciju u smjeru tijela javne ovlasti – stranka, a što da je netočno i da se pismenima smatra i komunikacija u suprotnom smjeru i to stranka – tijelo javne ovlasti. Navodi kako tužitelj nema posebnu omotnicu jer je stranka i da je tužitelj iskoristio zakonsku i podzakonsku normu navedenu u članku 9. stavak 3. Općih uvjeta i članku 38. ZPU-a te označio, u adresnom dijelu pošiljke, da se uručenje obavlja po posebnom propisu i tužitelj je mišljenja da je dostava preporučene pošiljke Poštanskom uredu Ogulin bila nezakonita i nepravilna, također smatra da dostava nije bila izvršena u skladu s posebnim propisom kao i posebnim zakonom i stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je predmetna usluga preporučena pošiljka s povratnicom, dok su pismena preporučene pošiljke s dopunskom uslugom koju šalju sudovi, nadležna državna tijela, te pravne osobe s javnim ovlastima i druge ovlaštene osobe, sve u skladu s odredbama ZPU-a, Zakona o općem upravnom postupku i Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-a, te ističe kako nije relevantno što je primatelj predmetne pošiljke tijela javne vlasti je ta činjenica da ne mijenja karakteristike korištenja poštanske usluge preporučene pošiljke s povratnicom koju je tužitelj predao HP-u, koji da je imao obaviti uslugu uručenja preporučene pošiljke s povratnicom u skladu s odredbama ZPU-a i svojih Općih uvjeta jer se radi o redovnoj preporučenoj pošiljci, a ne o pismenu, odnosno upravnom pismenu koje se uručuje sukladno odredbama ZUP-a, kako tvrdi tužitelj, te se poziva na odredbe članka 6. stavak 2. i članka 38. ZPU-a, navodi kako je nesporno utvrđeno kako je tužitelj predao HP-u predmetnu preporučenu pošiljku s povratnicom i obzirom da ista nije uručena, da je vraćena tužitelju kao pošiljatelju neuručene pošiljke, a sve u skladu s odredbama ZPU-a i Općih uvjeta HP-a kojima je uređeno pružanje poštanskih usluga i da je HP u predmetnom slučaju postupio u skladu s važećim propisima zbog čega je tuženih odbio zahtjev za rješavanjem spora tužitelja jer prigovor istom nije osnovan i stoga smatra da treba odbiti tužbeni zahtjev.